

i Venene. Man kan nok sige, at Folk ikke have noget at bestille der og navnlig ikke ordentlige Folk — hvortil naturligtvis det ærede Medlem fra Langeland hører — men det kunde dog hende, at andre end Tyvekægte og Smuglere kom indenfor disse Hegn, og saa var det dog ubehageligt, at saadanne store Hunde kom og fore en i Venene. Jeg erkender, at naar man har en saadan Skræf for Hunde og er bekymret for sine Ven, er det en høist betænelig Sag at ansætte en Del Hunde derude, det er dog et Spørgsmaal, og det vil jeg henstille til den ærede Finansminister, om han ikke kunde skaffe d'Herrer, der ere bange for deres Ven, en vis Beroligelse. Det kunde jo være, at den ærede Finansminister kunde gøre Finansudvalget bekendt med de Hunde, han ansætter derude, saaledes, at naar et Finansudvalgsmedlem kom derud, vidste Hundene, at ham maatte de ikke røre. Specielt kunde Ministeren maatte præsentere Toldbodhundene for det ærede Medlem fra Langeland, saa var i hvert Fald han garanteret, hvis han gif hen og forvilde sig ud paa den Nærhedssti, som bliver der mellem de to Hegn. En anden Udvej var maatte ogsaa mulig, at den ærede Minister til Væ for det ny Hegn og for Frihavnen, som andre Ministre somme Tider gøre, kunde invitere Finansudvalget til en bedre Frokost, hvor han sørgede for, at Hundene kom til Stede og lod Finansudvalgets Medlemmer fodre Hundene, det er da sandsynligt, at hvis Medlemmerne forvilde sig derud, vilde Hundene tage venligt imod dem. Jeg vil henstille til den ærede Finansminister, at han, hvis han ansætter Hundene, paa en eller anden Maade drager Omsorg for, at stiftelige Folk ikke blive bidte af dem, og at navnlig det ærede Medlem fra Langeland kan gaa i Fred. Men der er en anden Betænelighed, som jeg har ved Ansættelsen af disse Hunde. Vi se af den Strivelse, som foreligger, at den ærede Finansminister til at bevogte sin dobbelte Indhegning skal have 40 Vægtene, men jeg beklager meget ikke at kunne saa at vide, hvor mange Hunde der skal ansættes. Det er nemlig her af højeste Bigtighed, at denne Bevogning bliver fuldt betryggende, det gælder om at saa Hunde, som due til noget, og som kunne passe paa, at der ikke komme Smuglere eller Tyvekægte derind. Det er imidlertid et Spørgsmaal — jeg stiller mig her ved Siden af det ærede Medlem fra Langeland — det er tvivlsomt, om Finansministeren her i dette Land vil være i Stand til at finde tilstrækkelig mange Hunde, som due. Det er jo en bekendt Sag, at af tobenede Væfener findes der i dette

Land, og maatte i Norden, kun ganske enkelte, der due, et Par Stykker har det tidligere været, efter en senere Tids Fortolkning deraf har jeg hørt, at det nu var halvtreds, der due. Det mindste Antal, man kan saa, som duer i dette usle Land, er altsaa et Par Stykker, det højeste Antal er halvtreds. Men hvis det er saaledes med Befolkningen i dette Land eller disse Lande, at det er en elendig ussel Befolkning, der i det hele taget ikke duer noget, saa kunde det jo være, at det gif ligesaa med de Besætninger, vi have i Landet, og maatte ogsaa med Hundene. Ja, jeg stemmer med det ærede Medlem fra Langeland, som jeg har megen Sympati for i det Spørgsmaal, af humane Grunde, fordi jeg erkender, at man ikke unødigt skal udsætte sine Medlemmesters Liv og Lemmer for Fare. Jeg ønskede at vide, om den ærede Finansminister kan garantere os, at naar Finansudvalgets Medlemmer gaa hen og slippe ind igennem Indhegningen, de saa ikke blive bidte, og at navnlig det ærede Medlem fra Langeland kan have sine Ven i Fred, og dernæst vil jeg, inden jeg gaar ind paa at stemme for Hundene, gerne vide, om den ærede Finansminister tror, at det forholder sig med Hundene her i Landet som med Menneskene, at der kun er ganske saa, der due, om han tror at kunne skaffe det tilstrækkelige Antal gode Hunde til at vogte sin Frihavn. Jeg henstiller til den ærede Finansminister, om han vil berolige min og andres Samvittighed i dette Stykke.

Den fungerende Ordfører (S.)

Holm): Jeg skal ikke fordybe mig i Spørgsmaalet om Hundene, som nu var fremme, men kun henvende nogle Bemærkninger til den ærede Minister. Den ærede Minister sagde, at Trilagerbygningen var kommen til Stede paa en Tid, hvor der ingen ordinær Finanslov var, og naar man derud fra vilde nægte alle de Bevillinger, der stode i Forbindelse med den, fandt han det ubilligt. Men det hænger ikke ganske saadan sammen. Det er ikke det gale ved den, at den kom til Stede paa en Tid, hvor der ingen ordinær Finanslov var, det gale er, at den kom til Stede i mod en udtrykkelig Afstemning af Folketinget. Det er Grunden til, at Folketinget har taget den Stilling til denne Bygning og de Ting, som hænge sammen dermed, som det har gjort. Jeg tror, at Ordningen af Trilagerespørgsmaalet ikke kan finde Sted, før vi en Gang have faaet det provisoriske System ud af Verden. — Hvad Ordningen af Dødsmandens Lod i Almindingen paa Bornholm angaar, havde den ærede Minister opfattet mine Bemærk-